

תת"ע 4199/11/15 - מדינת ישראל נגד מיכאל נעם זובוב

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 4199-11-15 מדינת ישראל נ' זובוב
תיק חיזוני: 90504944035

בפני כבוד השופטת כרמית פאר גינט
ממשימה מדינת ישראל
נגד מיכאל נעם זובוב
נאשימים

החלטה

החלטה

1. כתוב האישום, שהוגש כנגד הנאשם מיכאל נעם זובוב (להלן: "זובוב"), מייחס לזובוב כניסה לצומת באור אדום, ביום 22.7.15 בשדרות ההסתדרות בחיפה.
2. ביום 17.12.15, לאחר שזובוב לא התיצב לדין, הוא נשבט בהעדרו והורשע במייחס לו בכתב האישום. הנאשם הגיע, באמצעות בא-כוcho, בקשה לביטול פסק הדין, ובית המשפט נעתר לבקשתו, בכפוף לתשלום הוצאות. לאחר שההוצאות שלומו, נקבע התקיק לשיבת הקראאה, ובישיבת יום 9.7.17, הגיע לבית המשפט הסדר טיעון בכתב (החתום על ידי בא-כוcho של הנאשם, אך ללא התיעובות של הנאשם או בא-כוcho).
3. הנאשם הורשע, בעקבותיו של הסדר הטיעון, ונגזר עליו עונש בהתאם להסדר הטיעון. עם זאת, לאחר הרשעה זו, ובcheinה נוספת של הסדר הטיעון שהוגש לתיק בית המשפט, התברר בבית המשפט כי בכותרתו הופיע שם של אדם אחר, ולא זובוב - אדם בשם אספוב דניך (להלן: "**אספוב**").
4. מסתבר, למעשה, כי הסדר הטיעון הכתוב אליו הגיעו הצדדים היה הסדר טיעון שימושו **הסבה** של כתב האישום (ואתיהיחס לשאלה מהי הסבה, בהמשך הדברים). זאת, על אף שהדבר לא ציין כלל בהסדר הטיעון עצמו, והוא נלמד בעקיפין משנהושמו של הנאשם בהסדר הטיעון.
5. אומר מיד, כאן יש ממש פסול ראשון בהתחננות הצדדים: כאשר הצדדים להלן מגיעים להסדר טיעון שבמסגרתו, למעשה, מתבצעת הסבה של כתב האישום לשמו של אדם אחר, עליהם לציין זאת במפורש בהסדר הטיעון.
6. בשל פסל זה שבהתנחות הצדדים, בית המשפט הבחן בבקשתם המשותמת של הצדדים להסביר של כתב האישום רק לאחר הדיון ולאחר שזובוב הורשע פעמיים נספה במייחס לו בכתב האישום.
7. בית המשפט ביקש, בנסיבות אלה, וכי לתקן את הטעות שנוצרה כתוצאה מחסר זה שבהסדר הטיעון, לקבל את מספר ראשון הנהיגה של אספוב, כדי לאפשר את ביצוע ה证实. או אז התברר כי אספוב אינו מחזיק בראשון הנהיגה, וכי לטענת המשימה נגזר עליו בעבר עונש של מאסר מוותנה.
8. או אז, למעשה, בבקשת המשימה לחזור בה מהסדר הטיעון. שמעתי את הצדדים בהקשר זה (ביום

עמוד 1

- 10.2(2), והצדדים הגיעו טיעונים בכתב.
9. מהי הסבה של כתב אישום?
10. כאשר עבירה מצולמת כתב האישום מוגש, באופן טבעי, כנגד בעל הרכב. לעיתים, בעל הרכב טוען כי לא הוא זה שנג ברכב, ומציג את שמו ופרטיו של מי שנג ברכב. ככל שהמאשימה משתכנת כי אכן לא בעל הרכב הוא זה שנג בו בעת ביצוע העבירה, הצדדים מבקשים להסביר את כתב האישום לשמו של מי שנג ברכב בפועל בעת ביצוע העבירה. אך הסבה היא מונח טכני. נהיל שמקובל בדיונים שבפני בית המשפט לתעבורה.
11. משמעותה האמיתית של הסבה היא כי המאשימה חוזרת בה מכתב האישום כנגד הנאשם, ומגישה כתב אישום חדש כנגד מי שנג בפועל ברכב. מטעמי ייעילות, ועל מנת שלא להכבד על העומס המוטל על בית המשפט לתעבורה, הנהיל הקים הינו כי הדבר מבוצע כמקרה אחת. כתב האישום המקורי לא נמחק ולא מוגש כתב אישום חדש תחתוי, אלא בתיק בית המשפט המקורי מבוצע תיקון שלשמו של הנאשם.
12. אך כאשר המאשימה מסכימה להסביר של כתב האישום, משמעות הדבר הינה כי השתכנהה כי לא הנאשם המקורי הוא זה אשר ננג ברכב במועד ביצוע העבירה.
13. ביום, טענתה של המאשימה הינה כי לאור העובדה של אספוב אין ראשון נהיגה, הרי שמדובר בעובדה חדשה, אשר התבררה לה בדיעבד, ועל כן שוב אין היא מוכנה לקיים את הסדר הטיעון שהושג.
14. טיעון זה אין בידי לקבל.
15. ראשית, הטיעון כי נגלהה עובדת חדשה הוא טיעון עובדתי. כזה, ככל שהמאשימה טוענת אותו, עליו לתמוך אותו בתצהיר. תצהיר שכזה צריך להינתן על ידי מי שעריך את הסדר הטיעון מטעם המאשימה.
16. עליו לציין, ראשית לכל, אלו נתונים נבדקו טרם ערכית הסדר הטיעון. למשל, כיצד השתכנהה המאשימה כי לא זובוב הוא זה אשר נג ברכב במועד ביצוע העבירה נשוא כתב האישום. עוד יש לציין, למשל, כי אכן לא נבדקה השאלה אם הנג שעל שמו התבקשה ההסביר (אספוב במרקחה הנוכחי) יש ראשון נהיגה.
17. חשוב מכך, על מי שעריך את הסדר הטיעון להצהיר ולציין כי למרות שהשתכנהן שלא זובוב הוא זה אשר נג ברכב, לא היה מסכימים להסביר כתב האישום, רק בשל העובדה כי מי שנג ברכב לא החזיק בראשון נהיגה. תצהיר שכזה אינו קיים. בפני בית המשפט קיים הסדר טיעון בכתב שהוגש, אך אין תצהיר שמסביר את נסיבות עריכתו של הסדר הטיעון. ככל שהוא מחדלים בערכתו של הסדר הטיעון, הרי שאי אפשר להסיק אותם מטיעונים של עורך-דין מטעם המאשימה שלא הוא זה אשר ערך את הסדר הטיעון. טיעונים אלה צריכים להיות מוגובים בתצהיר (תוק שבפני הנאשם ובא-כוחו האפשרות, אם רצונם בכך, לחזור את מי שעריך את התצהיר או להגיש תצהיר נגדו).
18. אכן, המאשימה יכולה לחזור בה, בנסיבות מסוימות, מהסדר טיעון. אך היא אינה יכולה לעשות זאת מבליה שהנicha תשתיית עובדתית מתאימה לטענותיה. בהעדתו של תצהיר היה מקום לדוחות את עמדתה של המאשימה מטעם זה בלבד.
19. אך במרקחה הנוכחי גם לגופו של עניין אין מקום לקבל את עמדתה של המאשימה.
20. העובדה החדשה שהתגלתה, כאמור, למאשימה לאחר עריכתו של הסדר הטיעון אינה נוגעת לנסיבות ביצוע העבירה. כאמור, כאשר הצדדים מבקשים לבצע הסבה של כתב אישום, הרי שמשמעות הדבר, בראש ובראשונה, הינה כי המאשימה השתכנהה כי לא הנאשם הוא זה אשר נג ברכב במועד ביצוע העבירה.
21. המאשימה לא גילהה נתונים חדשים המעידים על כך שזובוב נג ברכב במועד ביצוע העבירה. הנתונים שהביאו אותה להשתכנהה כי לא זובוב נג ברכב במועד ביצוע העבירה שריריים וקייםים. האינפורמציה החדשה שהתגלתה, כאמור, נוגעת לנסיבותו של אספוב (ולכך שיתכן וביצע עבירה נוספת מלבד העבירה שבכתב

- האישום, או שיש מקום להטיל עליו עונש כבד יותר מזה שהוסכם בתחילת בין הצדדים.).
23. משכך הם פני הדברים, המאשימה לא גילה נتون חדש, המביא אותה לכל מסקנה כי זובוב הוא זה אשר נוג ברכב. על כן, גם לגופו של עניין אין מקום להתריר למאשימה לחזור בה מדבר זה של הסדר הטיעון שהושג בין הצדדים, דהיינו חזרה מכתב האישום כנגד זובוב.
24. ודוק, לטעמי כאשר מתגבש הסדר טיעון הכלול בסבה של כתוב האישום לשם של אדם אחר, ראוי הוא כי המאשימה תעשה את כל הבירורים האפשריים, לגבי קיומו של רשות נהיגה אצל הנהג שעל שמו מתבצעת ההסבה, עוד טרם גיבשו של הסדר הטיעון. ככל שהדבר לא נעשה במקרה שבפנינו, יש כאן כשל קשה מצדיה של המאשימה. אך לכואורה, אם אכן הדבר התברר בדיעד, המאשימה הייתה יכולה לבצע השלהה של החקירה בעקבות גילוי זה. היא הייתה יכולה (למשל) לנסות ולאסוף ראיות מהן הייתה מתבקשת המסקנה כי זובוב הוא זה שנוג ברכב במועד האירוע נשוא כתוב האישום.
25. אך זה לא במקרה שבפנינו. המאשימה לא באה וטענה כי ביום יש בידיה ראיות המצביעות על כך שזובוב הוא זה אשר נוג ברכב במועד האירוע נשוא כתוב האישום. היא לא טענה כי ראיות אלה קיימות ביום בידיה (ולא היו בידיה במועד עריכת הסדר הטיעון), כפי שאלה הציגה ראיות שכאהה בפני בית המשפט.
26. על כן, הנתון הבסיסי, שעמד ביסוד הסכמת הצדדים, כי המאשימה השתכנע כי לא זובוב הוא זה שנוג ברכב, במועד האירוע נשוא כתוב האישום, לא השתנה. אין מקום להתריר למאשימה לחזור בה מהסכםותיה לעניין זה, ודין כתוב האישום כנגד זובוב להימחק.
27. שונה הדבר כאשר אנו מתיחסים לנדרך השני של הסדר הטיעון. דהיינו, להסכמה שבין הצדדים לגבי העונש שיוטל על כתפיו של אספוב.
28. היה ווית והסדר הטיעון כולל בחובו הודיה של אספוב כי חזה (במועד מסוים) צומת באור אדום, הרי שם אכן לא היה בידי אספוב רשות נהיגה באותו מועד, הרי שהודיה זו משמעה כהודיה גם בעבריה נוספת של נהיגה ללא רשות נהיגה.
29. היה ניתן להגיד להגיא לכל מסקנה כי המאשימה הסכימה לעונש שייגזר על אספוב בשל העבירה של חציית צומת באור אדום, תוך שבידיה האפשרות להגיש כתוב אישום נפרד, נוסף, כנגד אספוב בשל העבירה (או העבירות) הנוספת הנגראות מהודיותו זו שככתב האישום הנוכחי.
30. אך מסקנה שכזו עשויה לפגוע, למשל, גם בזכותו של אספוב. לא ברור (למשל) אם אספוב, שמעולם לא הגיע לדין בפני בית המשפט, אכן הבין את המשמעות המלאות של הסדר הטיעון אליו הוא מגיע. יתרון כי על אף שהוא אינו חולק על כך שהוא זה אשר נוג ברכב, הוא לא היה מגיע להסדר הטיעון המסוימים אליו הגיע, לו היה מבין את ההשלכות הכלולות של הודיה שכזו.
31. לו הייתה בוחנת את הדברים רק מנקודת מבטה של המאשימה, ספק בעיני אם לא היה מקום לכפות עליה את כיבוד הסדר הטיעון גם בכל הנוגע לעונשה שתוטל על אספוב (ביחס לחציית הצומת באור אדום, ותוך שהיא יכולה לשקל אם יש מקום להגישו של כתוב אישום נוסף). שהרי גם אם הייתה תקללה, וגם אם העבירה כי אספוב לא החזיק בראשון נהיגה בר תוקף לא הייתה ידועה למאשימה שעה שהתגבש הסדר הטיעון, הרי שמדובר במקרה, שכן כל הנזונים הנדרשים מצויים בידיה והיא הייתה יכולה בזקן לבחון אותם מבעוד מועד.
32. אך במקרה הנוכחי אני סבורת כי אין מקום להרשיע את אספוב מבלתי שתיננת לו הזדמנות להשמיע את טענותיו.
33. על כן, הדרך הנכונה לילכת בה, לטעמי, היא ביטולו של כתוב האישום כנגד זובוב, תוך שבידי המאשימה האפשרות להגיש כתוב אישום כנגד אספוב, הן בכל הנוגע לעבירה המקורית (של חציית צומת באור אדום) והן

- בכל הנוגע לעבירות נוספת של המאשימה, מתגלות כו".
34. אגב, ככל שיווגש כתוב אישום כנגד אספוב בגין עבירות נוספת, תעמוד לאספוב הזכות להעלות את מלאו טיעוני. לרבות טיעונים הנוגעים לעצם הסדר הטיעון שהושג בין הצדדים בתיק הנוכחי, ולמשמעות של הסדר טיעון שכזה על ההליך שכונגדו.
35. לאור כל אלה, אני מורה כדלהלן:
- א. אני מבטלת את פסק הדין כנגד הנאשם (זובוב) מיום 9.7.17.
  - ב. אני קובעת כי המאשימה חזרה בה מכתב האישום כנגד הנאשם, ועל כן אני מוחקקת את כתוב האישום שבפני.
36. אין באמור לעיל כדי למנוע מהמאשימה לפעול, כראות עיניה, ולהציג כנגד אספוב כתוב אישום המיחס לו את העבירות שהיא סבורה כי ביצעה.

ניתנה היום, כ"ג חשוון תשע"ח, 12 נובמבר 2017, בהעדך
הצדדים.